

Exit Duinpolderweg

Na negen jaar strijden tegen tunnelvisie bestuurders

Zelfs de felste tegenstanders hadden er twee jaar geleden bijna niet meer op durven hopen. En toch is het gelukt. Het vorig jaar aangetreden Noord-Hollandse provinciebestuur heeft de stekker getrokken uit het onzalige project Duinpolderweg. Een weg van niets naar nergens, die er volgens vele bestuurders desondanks per se moest komen en wel dwars door het nog goed bewaarde landschap tussen Hillegom, Bennebroek en de duinen. Een weinig fraai hoofdstuk van bestuurlijk handelen en misleiden is toch nog tot een goed einde gekomen. Dankzij het aanhoudende verzet van vele groeperingen en uiteindelijk vooral dankzij de grote winst van Groen Links bij de laatste provinciale verkiezingen. Best leerzaam om nog eens terug te kijken hoe het zover heeft kunnen komen.

GENIET ER NOG EVEN VAN!

Als het aan onze bestuurders ligt
komt hier straks de Duinpolderweg

Erfenis van het verleden

Na al die jaren vol van protesten en commotie zijn de meeste mensen al lang weer vergeten hoe dit eigenaardige project ooit tot stand is gekomen. De bron van de ellende zit aan de twee uiteinden. Aan de ene kant de provinciale weg N206 langs Katwijk, Noordwijk en de Zilk die in the middle of nowhere, precies bij de provinciegrens, ophoudt. Tientallen jaren terug bestond het plan om deze weg door de Waterleidingduinen en de fraaie binnenduinstrand door te trekken en met de Haarlemse randweg te verbinden. Amsterdam, eigenaar van de Waterleidingduinen, wist dit plan destijds te verijdelen. Sindsdien zijn er steeds weer nieuwe pogingen ge-

weest om de N206 'nuttig' te maken door hem met het overige hoofdwegenet te verbinden: alle zonder succes. Sommige bestuurders en de autolobby kunnen er blijkbaar niet tegen als een weg in het niets ophoudt. Aan het andere uiteinde, bij de A4, was er jaren later ook iets raars gebeurd. Provincie en Rijkswaterstaat hadden, mede op verzoek van de gemeente Haarlemmermeer, een extra aansluiting op rijksweg A4 aan de zuidkant van Hoofddorp gemaakt. Alleen was men vergeten (of was het geld op?) om ook de toeleidende Bennebroekerweg voldoende op te knappen. Al snel was duidelijk dat deze weg het verkeer uit de snel groeiende nieuwbouwwijken ter plaatse niet aan zou kunnen.

Dankzij het NIEUWE PROVINCIEBESTUUR in Noord-Holland kunnen we toch nog blijven genieten van dit fraaie landschap en bijbehorende natuurwaarden

Foto: Chris Brunner

Typisch product van ouderwets bestuurlijk denken

Rond 2010 hebben met name twee VVD-bestuurders van de provincie Noord-Holland en de gemeente Haarlemmermeer elkaar gevonden om deze 'problemen' op te lossen. Om hun oplossing - een nieuwe grootschalige weg met de fraaie naam Duinpolderweg - geloofwaardig te maken werden er grootse begrippen gecreëerd. De weg moest de Greenport Bollenstreek met de Mainport Schiphol verbinden om de Bollenstreek op te stuwen in de vaart der volkeren. Maar daar waar de weg zou moeten komen, was helemaal geen Greenport? - zeiden critici al snel. Nee zeiden de bestuurders, er was echt een groot bereikbaarheidsprobleem. Er waren toch nergens files te bekennen, behalve nabij de genoemde rijksweegaansluiting? Nee, de nieuwe weg moest de betrokken dorpen van doorgaand verkeer bevrijden en daarmee de leefbaarheid verbeteren. Wel een raar argument als men bedenkt dat juist de betrokken dorpsraden zich in toenemende mate verzetten tegen dit wegenproject.

Want wie moest zo iets beter kunnen beoordelen dan zij? Kortom, de bestuurders probeerden hun project steevast met oneigenlijke argumenten door te drukken. Ze hadden kennelijk nog nooit gehoord van een projectaanpak waarbij probleem- en doelstelling én oplossingsrichtingen samen met de omgeving worden gedefinieerd. Zo'n aanpak had ze veel ellende en ons belastingbetalers veel geld kunnen besparen.

Aanhoudende weerstand vanuit de omgeving

De gevolgen van deze aanpak waren vanaf de eerste presentatie van het project te merken. Het verzet van dorpsraden, natuur- en milieuorganisaties en op den duur ook gemeenten was fel en nam in de loop van de tijd alleen maar toe, ondanks dikke en kostbare rapporten die de wisselende bestuurders steeds weer uitbrachten. De kritische lokale belangengroepen werden in de discussie (zoals gebruikelijk) lange tijd vooral weggezet als Nimby-groeperingen. Terwijl de meeste groepen in dit geval juist met onderbouwde argumenten kwamen, soms ook met concrete voorstellen voor alternatieven. Hun strategie om samen te werken en raads- en statenleden met goede argumenten aan het twijfelen te brengen bleek verassend goed te werken. Het lukte ze om het project jarenlang te vertragen en de bestuurders te dwingen met nieuwe onderzoeken te komen.

Pas na vele jaren kwam er een formeel milieueffectrapport uit. En wat bleek? De in het begin van het project bedachte grootschalige semi-snelweg viel helemaal af, want niet nodig en veel te duur. Het meest prominente alternatief van de dorpsraden - zonder grootschalige nieuwe weg - kwam er goed vanaf en werd zelfs beoordeeld als meest milieuvriendelijk alternatief. Uit de kostenba-
tenanalyse bleek dat slechts de verbre-

ding van de bestaande weg in de Haarlemmermeer rendabel was, de omstreken nieuwe weg niet, ook niet in een kleinschaliger vorm. Ook werd duidelijk dat de wegverbinding met de N206 vanwege de stikstofproblematiek waarschijnlijk niet uitvoerbaar zou zijn. Maar nog steeds wilden onze bestuurders, mede onder druk van de autolobby, van geen wijken weten.

Stapsgewijze aftakeling van het project

Toch waren deze uitkomsten, achteraf bezien, het begin van het einde. Het ooit glorieus gepresenteerde project Duinpolderweg is stapsgewijs onttakeld. Eerst moesten bestuurders afscheid nemen van het idee van de semi-snelweg. Toen bleek de verbinding met de N206 toch echt niet uitvoerbaar te zijn. Wel hielden onze bestuurders nog lang vast aan het laatste stuk nieuwe weg, het gedeelte tussen de Haarlemmermeer en de N208, de oude verbindingsweg door de Bollenstreek. En nu is dus ook dit laatste nieuwe weggedeelte van tafel. Interessant is dat juist de twee instanties die ooit met het project zijn begonnen - de provincie Noord-Holland en de gemeente Haarlemmermeer - het laatste zetje hebben gegeven om dit onzalige project te beëindigen. Met hun keuze om alleen de bestaande weg in de Haarlemmermeer te verbreden hebben ze een zeer verstandig besluit genomen. De ruzie met Zuid-Holland die daarvan het gevolg is, zal ook wel overwaaien. Te meer daar de Noord-Hollandse staten dit besluit unaniem hebben genomen. Nu maar hopen dat er over enkele jaren geen nieuwe bestuurders opstaan die ons doen geloven dat meer asfalt de oplossing is van niet bestaande problemen.

■ *Chris Brunner*